

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5C/126/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614218712
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7614218712.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves sudkyňou JUDr. Denisou Hiščákovou v právnej veci žalobcu REMA spol. s r.o. Poprad, Huszova 12, Poprad, IČO: 31 654 592 (predtým ALMA LUX, s.r.o., IČO: 36484806, Teplická 4, Poprad), právne zastúpeného JUDr. Viktorom Novyzedlákom, advokátom, Mnoheľová 830/15, Poprad proti žalovanému Q. X., K.. XX.X.XXXX, G. XXX/XX, W. Š., právne zastúpenému VASIL, ŠIMONOVÍČ & partners, s.r.o., advokátska kancelária, Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 240 482, o zaplatenie 16 596,96 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému priznáva právo na plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 7.11.2014 sa žalobca (pôvodne obchodná spoločnosť ALMA LUX, s.r.o. so sídlom v Poprade) domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 16.596,96 Eur titulom náhrady škody spôsobenej mu trestným činom žalovaného, spolu s 5,5 % úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby a náhrady trov konania. V priebehu konania, uznesením č. k. 5C/126/2014-69 zo dňa 2.3.2016, právoplatným 30.3.2016 bola pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania po začatí konania doterajším žalobcom na obchodnú spoločnosť REMA spol. s.r.o. so sídlom v Poprade.

2. Žalobca v žalobe tvrdil, že rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 5T/121/2013-158 zo dňa 10.2.2014 bol žalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu, kde poškodeným bola spoločnosť ALMA LUX, s.r.o. so sídlom v Poprade. Trestný súd odkázal žalobcu s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z trestného rozsudku vyplýva, že jedinou osobou zodpovednou za vzniknutú škodu je žalovaný, že je daná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou a tiež výška škody. Na preukázanie skutkových tvrdení žalobca so žalobou predložil predmetný trestný rozsudok a výpis z bártrového konta klienta ALMA LUX, s.r.o. so sídlom v Poprade, podľa ktorého bola z účtu klienta dňa 19.6.2006 odpísaná čiastka 500.000 Sk (16.596,96 Eur) na bártrový účet žalovaného.

3. Vo veci bol dňa 7.11.2014 vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný dňa 3.12.2014 odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku na náhradu škody. Námietku odôvodnil tým, že nárok bol už v čase jeho uplatnenia v tzv. adhéznom konaní uplatnený po uplynutí premlčacej lehoty. Poukázal na výpoveď konateľa žalobcu - pána Š. Q. v trestnom konaní, z ktorej je zrejmé, že žalobca už v mesiaci máj 2006 vedel o ním tvrdenej škode a zároveň vedel o tom, kto za ňu zodpovedá, keď ako zodpovedné osoby označil jednak žalovaného a zároveň pána I. W.H., ktorý vo veci vystupoval ako svedok. Subjektívna premlčacia lehota nároku na náhradu škody tak uplynula v mesiaci máj 2008. Žalobca si však v trestnom konaní nárok na náhradu škody uplatnil voči žalovanému v trestnom oznámení a následne v rámci výpovede až v roku 2009. Vzhľadom na námietku premlčania

navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania. Zároveň uviedol, že doteraz žalobcom nebola relevantne preukázaná samotná škoda, ani jej výška. Na preukázanie skutočností týkajúcich sa premlčania nároku navrhol pripojiť príslušný trestný spis.

4. Žalobca sa k odporu žalovaného písomne vyjadril podaním zo dňa 21.8.2015. Uviedol, že v súlade s konštantnou judikatúrou slovenských súdov začína subjektívna premlčacia doba nároku na náhradu škody spôsobenej trestným činom plynúť preštudovaním spisu po skončení vyšetrovania zo strany poškodeného. Až v tomto štádiu sa totiž poškodený môže objektívne dozvedieť kto za škodu zodpovedá. Poukázal tiež na skutočnosť, že štatutár žalobcu v trestnom konaní uvádzal ako páchatel'a I. W., nie žalovaného. K preštudovaniu vyšetrovacieho spisu žalobcom došlo dňa 31.7.2013 a žaloba bola podaná dňa 7.1.2014, teda v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe. Ohľadne samotnej škody uviedol, že táto žalobcovi reálne vznikla vo výške 500.000 Sk, a to odpísaním 500.000 bártrových bodov z jeho účtu u prevádzkovateľa VOICE, s.r.o, ktoré mali hodnotu 500.000 Sk.

5. K vyjadreniu žalobcu k odporu žalovaného sa žalobca písomne v poskytnutej lehote nevyjadril.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 27.4.2017, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného. Zástupcovia oboch strán na pojednávaní zotrvali na svojich doterajších písomných vyjadreniach, ktoré zamerali predovšetkým na námietku premlčania uplatneného nároku. Zástupca žalobcu považoval za rozhodný pre začatie plynutia premlčacej doby dátum 31.7.2013, teda dátum preštudovania vyšetrovacieho spisu poškodeným, pričom poukázal na judikatúru NS ČR sp. zn. 33 Cdo 477/2001 a sp. zn. 25 Cdo 871/2002. Právny zástupca žalovaného odkázal na pripojený trestný spis, z ktorého je zrejmé, že žalobca o škode, aj o tom kto za škodu zodpovedá vedel už v čase podania trestného oznámenia, teda dňa 21.8.2009. Už v samotnom trestnom oznámení žalobca ako poškodený za vinníka označil aj žalovaného a osobitne si aj voči nemu uplatnil nárok na náhradu škody. Uviedol, že nepozná takú judikatúru, podľa ktorej subjektívna premlčacia doba začína plynúť možnosťou preštudovania vyšetrovacieho spisu. Naopak, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.5.2010 sp. zn. 1 Cdo 82/2009, v zmysle ktorého sa poškodený dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu kedy preukázateľne získal informáciu o týchto skutočnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, ktorá určitá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. Nemusí ísť však o nespochybniteľnú istotu takto zodpovedajúceho subjektu. V prípade, že by súd mal za to, že nárok nie je premlčaný, poukázal na to, že výška škody nie je ustálená, 500.000 bártrových bodov sa nerovná 500.000 Sk, čo v súčasnej dobe je aj ťažko preukázať, resp. je to nedokázateľné. Tiež poukázal na prípadnú spoluzodpovednosť napriek tomu, že trestné stíhanie bolo vedené iba voči žalovanému.

7. Uplatnený nárok žalobcu súd právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom.

8. V konaní bola medzi stranami spornou otázka, či uplatnený nárok je, alebo nie je premlčaný a následne aj samotná výška spôsobenej škody, ako aj to, či za škodu zodpovedá výlučne žalovaný, alebo s ním spoluzodpovedá aj iná osoba. V súlade so zásadou hospodárnosti konania sa súd prioritne zaoberal posúdením premlčania uplatneného nároku a dokazovanie vykonal oboznámením sa s obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/121/2013. Osobitne sa súd oboznámil s rozsudkom a s trestným oznámením v danej trestnej veci.

9. Rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 5T/121/2013-158 zo dňa 10.2.2014, právoplatným 26.2.2014 bol žalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. Zákona v podstate na tom skutkovom základe, že v priebehu mesiaca apríl 2006 v mene Š. Q., jediného konateľa spoločnosti ALMA LUX, s.r.o. Poprad, ktorá bola klientom bártrového systému, bez vedomia a súhlasu Š. Q. vystavil faktúru č. 1/06 zo dňa 20.4.2006, v zmysle ktorej mal spoločnosti ALMA LUX, s.r.o. Poprad odpredať svoje osobné motorové vozidlo za sumu 500.000 bártrových bodov, o čom dňa 20.4.2006 aj vystavil doklad o zúčtovaní bártrového obchodu, ktorým previedol 500.000 bártrových bodov z bártrového účtu ALMA LUX, s.r.o. Poprad na svoj bártrový účet, pričom predmetné vozidlo v skutočnosti odpredal prostredníctvom sprostredkovateľa konkrétnej fyzickej osobe za sumu 219.000 Sk, čím týmto svojim konaním uviedol Š. Q.J., konateľa spoločnosti ALMA LUX, s.r.o. Poprad do omylu a na úkor tejto spoločnosti sa obohatil o 500.000 bártrových bodov, čo predstavuje sumu 500.000 Sk, t.j. 16.596,96 Eur.

10. Zo zápisnice o trestnom oznámení vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-1222/OEK-PP-2009 ako súčasť trestného spisu bolo zistené, že Š. Q. ako konateľ pôvodného žalobcu podal dňa 21.8.2009 na Úrade justičnej a kriminálnej polície v Poprade trestné oznámenie, ktoré bolo podkladom pre začatie trestného stíhania a následné vznesenie obvinenia žalovanému. V trestnom oznámení okrem iného uviedol, že „X. (žalovaný) vystavil na moju spoločnosť ALMA LUX s.r.o. faktúru 1/06 zo dňa 20.4.2006 na sumu 500.000 Sk o kúpe vozidla, podľa ktorej som mal kúpiť od neho spomínané auto. Po tomto spoločne so W. použili môj doklad o zúčtovaní, ktorý ešte W. mal pri sebe a ktorý bol mnou vypísaný okrem sumy a tam len dopísali sumu 500.000 bodov a za predávajúceho dopísali iniciály X. a tento doklad zaslali do spoločnosti VOICE s.r.o., čím z môjho bártrového účtu boli prevedené body vo výške 500.000 bodov na bártrový účet pána X., ktorý taktiež mal ako klient založený v danej spoločnosti. Po asi mesiaci som požiadal W. o vrátenie mojich dokladov o zúčtovaní, ktoré mi najprv odmietol dať, ale nakoniec, asi po dvoch mesiacoch, mi ich vrátil. Ešte predtým ako mi tieto doklady vrátil, som sa skontaktoval s X., pričom tento mi vtedy uviedol všetky transakcie, ktoré so W. urobili a ktorých som dovtedy nevedel, t.j. ako uvoľnili body z môjho účtu a ako X. predal svoje vozidlo mojej firme, čo som už vyššie popísal. Z tohto dôvodu som žiadal X. aj W. nech mi zaplatia peniaze za auto alebo nech mi vydajú uvedené auto, avšak bolo mi povedané od X., že auto už je ďalej predané a že žiadne peniaze nedostanem. Od tejto doby som sa asi po dobu jedného roku stále kontaktoval, ale doposiaľ mi nič nedali a momentálne už s nimi nie som v kontakte. Uvedeným postupom mi vznikla škoda vo výške 500.000,- Sk na kúpe auta a na kúpe pneumatík 72.519,- Sk, ktoré mi taktiež W. doposiaľ neuhradil. V závere zápisnice o trestnom oznámení žalobca po poučení poškodeného o práve uplatniť si nárok na náhradu škody uviedol, že si voči obom uvedeným (X. aj W.) uplatňuje právo na náhradu škody vo výške 572.519 Sk.

11. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

13. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

14. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom k tomu, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky bezdôvodného obohatenia, škody a podobne (porovnaj napr. R 29/1983).

15. Pri právach na náhradu škody ustanovuje Občiansky zákonník dve premlčacie doby, to kratšiu subjektívnu (ods. 1) a dlhšiu objektívnu (ods. 2). Ich začiatok je upravený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

16. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Občiansky zákonník teda viaže premlčanie práva uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného:

a) o škode ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde;

b) o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, t. j. o zodpovedajúcom subjekte.

17. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby môže (ale nemusí) byť rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o tomto prvku (nestačí len možnosť dozvedieť sa o ňom). Poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá, v okamihu, kedy preukázateľne získal informáciu o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, ktorá určitá (konkrétna) osoba za škodu zodpovedá. Nejedná sa tu preto o nespochybniteľnú istotu o takomto zodpovedajúcom subjekte a ani o stav právneho záveru o zodpovednosti tejto osoby (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2010, sp. zn. 1 Cdo 82/2009).

18. Z vykonaného dokazovania, konkrétne zo zápisnice o trestnom oznámení nepochybne vyplýva ako a kedy žalobca získal informácie o skutkových okolnostiach týkajúcich sa škody, ako aj žalovaného ako za škodu zodpovedajúceho subjektu. Sám žalobca v trestnom oznámení uviedol údaje, z ktorých je zrejmé, že o všetkých uskutočnených transakciách sa dozvedel prostredníctvom žalovaného v priebehu mesiaca máj, najneskôr v priebehu mesiaca jún 2006. Navyše mal súd za to, že žalobca musel mať vedomosť o výške bodov odpísaných z jeho účtu a o pripísaní týchto bodov na účet žalovaného už z výpisu bártrového konta, ktorým ako klient disponoval.

19. Informácie získané žalobcom od žalovaného v máji - júni 2006 nepochybne stačili na podanie žaloby, prípadne na skoršie podanie trestného oznámenia a uplatnenie si náhrady škody v trestnom konaní. Od poškodeného totiž možno požadovať, aby nárok na náhradu škody uplatnil akonáhle má k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, v ktorých svetle sa javí zodpovednosť určitej osoby dostatočne pravdepodobnou. Názor žalobcu, že vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá žalobca získal až preštudovaním vyšetrovacieho spisu, preto neobstojí. Iný právny záver nevyplýval ani z judikatúry, na ktorú sa zástupca žalobcu odvolával.

20. Nakoľko bolo preukázané, že subjektívna premlčacia doba lehota začala žalobcovi plynúť najneskôr v júni 2006, pričom žalobca si náhradu škody prvýkrát uplatnil až v súvislosti s trestným konaním dňa 21.8.2009, je nutné konštatovať, že k uplatneniu práva došlo po uplynutí subjektívnej premlčacej doby (§ 106 Občianskeho zákonníka); so zreteľom na vznesenú námietku premlčania (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nebolo možné premlčané právo žalobcovi priznať. Súd preto žalobu zamietol.

21. V danej súvislosti súd uvádza, že pokiaľ je právo na náhradu škody premlčané, súd žalobu zamietne aj v prípadoch, v ktorých ešte nie je preukázaná zodpovednosť za škodu alebo výška škody. Preukazovanie predpokladov zodpovednosti a najmä výšky škody by za týchto okolností bolo totiž z hľadiska procesnej ekonomie nehospodárne (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. októbra 2008, sp. zn. 4 Cdo 237/2007).

22. Súd zamietol návrh právneho zástupcu žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom konateľa žalobcu Š. Q.. Výsluch bol navrhovaný na preukázanie okolností kedy sa žalobca dozvedel o výške škody a osobe zodpovednej za túto škodu. Dôvodom zamietnutia návrhu bola skutočnosť, že tieto okolnosti už boli v konaní preukázané, pričom Š.I. Q. o nich vypovedal v trestnom konaní po zákonom poučení o zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia. Navyše zástupca žalobcu tento výsluch navrhol až na pojednávaní dňa 27.4.2017 po tom, čo súd vyjadril právny názor ohľadne vznesenej námietky premlčania.

23. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní a úspešnému žalovanému (žaloba bola zamietnutá) priznal proti žalobcovi plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.